

Методика проведення рухливих ігор

1. Підготовка до гри

Вибір гри. Успіх ігрової діяльності, а також позитивний фізіологічний і емоційний вплив на гравців залежить насамперед від правильного вибору гри. При виборі гри потрібно враховувати де вона проводитиметься і після чого (гутірки, під час мандрівки і т.д.)

Вибір гри залежить від місця проведення. На свіжому повітрі можна проводити майже всі народні та рухливі ігри з великою інтенсивністю та обсягом.

Підготовка місця для гри. Для проведення ігор, естафет на свіжому повітрі необхідно підготувати майданчик з рівною поверхнею. Велике значення мають зелені насадження, які захищають його від вітру й куряви, освіжають повітря і дають тінь. Якщо гра проводитиметься у приміщенні то необхідно його провітрити і зробити вологе прибирання. Прослідкувати, щоб ніщо не заважало гравцям під час гри.

Підготовка інвентарю та обладнання. Для проведення ігор, естафет використовують такий інвентар та обладнання: м'ячі малі, великі набивні; естафетні палички, кубики, обручі, скакалки і т.д. У сюжетних іграх використовуються маски, костюми "героїв". Виховник повинен пам'ятати про правила техніки безпеки під час проведення гри. Оголошення назви гри; розміщення гравців; вибір ведучих. Виховник спочатку оголошує назву гри чи естафети. Потім ділить юнацтво на команди різними способами:

- на розсуд виховника;
- шляхом розрахунку;
- фігурного марширування;
- за призначенням капітанів команд.

Вибирати команди, ведучих можна за допомогою лічилок.

Раз, два, три -
У моїй команді будеш ти!

Тікав заєць через міст,
Довгі вуха, куций хвіст.
А ти далі не тікай,
Рахувати починай.
Раз, два, три - вийди ти!

Ходить кіт вперед-назад,
Він шукає мишенят.
Мишки в нірочках мовчать.
Тільки хвостики стирчать.
Раз, два, три -
М'яч кидати будеш ти!

2. Пояснення гри

Успішне проведення гри залежить від педагогічного таланту, артистичної майстерності, організаторських здібностей виховника, його вміння дохідливо, коротко, цікаво пояснити гру, вміло керувати її процесом, бути об'єктивним та уважним в оцінці ігрових дій юнацтва.

При поясненні гри виховник повідомляє ще раз про назву гри, розповідає про роль кожного гравця, мету і хід гри, завдання ведучих і гравців, правила гри.

Коли виховник проводить гру з шикування юнацтва у коло, то сам стоїть у колі. Якщо гравці розподілені по дві команди і розміщені одна проти другої, то виховник стоїть поміж ними. Для кращого засвоєння гри юнацтвом пропонуємо супроводжувати пояснення гри показом окремих рухів гравців. Після пояснення гри виховник перевіряє, чи всі гравці розуміють її правила.

3. Проведення гри

Після розміщення гравців на майданчику, пояснення гри і її правил гра починається за умовним сигналом виховника. Завдання виховника:

- керувати грою;
- подавати команди, звукові та зорові сигнали;
- робити вказівки по ходу;
- самому брати участь у грі, виконувати бажано другорядну роль;
- спостерігати за загальним станом і самопочуттям кожного гравця.

Залежно від зовнішнього стану та пульсу гравців виховник може збільшувати або зменшувати час гри.

4. Підведення підсумків гри

Гру потрібно закінчити своєчасно, коли гравці отримали достатнє емоційне і фізичне навантаження. Закінчують гру за сигналом виховника організовано: зупиняють гравців, підраховують результати, оголошують переможців.

Пам'ятаючи про педагогічне значення гри, виховник відзначає тих, хто правильно виконував рухи, виявляв спритність, рішучість, кмітливість, дотримувався правил, виручав товаришів по команді, проявляв ініціативу, а також називає тих, хто порушував правила і заважав проводити гру.

Отже, підведення підсумків гри - один із найважливіших елементів методики їх проведення.

Матеріал підібрала подр. Неля Лавриненко